

Vík ikki fyrri sambandinum!

NÚ fyrri kortum sóu vit landsstýrskvinnu tjóðveldisflokksins í sjónvarpinum. Hon var rættuliga avgjör, tá hon varð spurð um, hvørjar broytingar hon kundi hugsað sær gjørdar í rúsdrekkaalógini. Segði burt út, at tað er tørvur á at broyta alla lógina og fyrri at kunna byrja onkunstaðni, so helt hon, at vit í fyrsta lagi eiga at seta á stovn einkarsølu og harnæst útskonking á matstovum.

LANDSSTÝRISKVINNAN skal hava tað rós hon hevur uppborið. Og tað hevur hon. Tað skal bæði dirvi og treiskni til at pilka við hesa nógv umstríddu lóggávu. Alt ov mong av okkara politisku ábyrgdarfólkum hava víst manglandi dirvi, tá tað galt um at endurskoða eina gamla og ótíðarhóskandi lóggávu sum rúsdrekka lógina. Tískil hava vit í dag eina rúsdrekkaalóg, sum als ikki er í samsvar við tíðina. Hon átti at verið broytt fyrri langari tíð síðani. Tað er tí at fegnast um, at landsstýrskvinnu tjóðveldisflokksins her brýtur upp um arm og leggur til brots í einum máli, sum higartil næstan eingin hevur torað at nomið við.

NÚ kunnu vit sjálvandi vera ymisk á máli um tær einstøku broytingarnar. Lat tað ligga her. Tað, sum umræður, er, at onkur torir at seta hol á hetta eyrna mál - uttan at hyggja til, hvussu populært ella ópopulært tað nú einaferð er. Tað er eisini uppá tíðina, at føroyskir politikarar við ábyrgd ikki altíð fyrst hyggja til, hvat teir kunnu fáa burtur úr í atkvøðum, tá teir vísa einum samfelagsmáli ans. Tað er málið sjálvt tað snýr seg um. Og so eigur at vera í øllum førum.

Tað var annars løgtingskvinnu javnaðarflokksins í Suðurstreymoy, sum herfyri tók rúsdrekkaamálið fram í tí almenna kjakinum. Hon helt fyrri, at nú áttu politikararnir at endurskoða alla rúsdrekkaalógina, soleiðis at hon svaraði til dagsins samfelag. Hon kastaði síðani bóltin til landsstýrskvinnu, sum jú hevur meirilutan á tingi aftanfyrri seg. Tvs. at her var ein politikari, sum heldur ikki hugsaði um egnan politiskan vinning. Hon gjørdi sína plikt sum politikari at taka

eitt álvarsmál fram í almenna tjakið og sendi tað víðari til tann politikaran, sum hevur ábyrgdina av hesum máli í Tinganesi. Og sum rætt er metti landsstýrskvinnan málið so mikið týðningarmikið, at eina stutta tíð seinni frætta í sjónvarpinum, at nú skal nakað henda.

SÍÐANI er tað hent, at sambandsflokkurin í fjølmiðlunum hevur boðað frá, at hann á ongan hátt góðtekur, at landsstýrskvinnu leggur fram uppskot um broytingar í rúsdrekkaalógini. Heldur ikki um talan ikki er um eitt partapolitiskt mál.

NÚ verður spennandi at síggja, hvat landsstýrskvinnan, sum umsitur hetta málsøki, fer at gera. Fer hon at bakka, at geva seg fyrri trýsti frá sambandinum! Ella fer hon tvørturímóti at vísa sambandsmonnum, at hetta er mál hon umsitur, og sum hon hevur allan rætt til at leggja fram fyrri løgtingið!

SKULU vit nú líta aftur og spyrja, hvat higartil er hent í máli, sum hesir báðir flokkar hava verið ósamdir um, so má sigast, at tjóðveldisflokkurin í nógvum førum hevur verið noyddur at bita í grasið, noyddur at bakka, tá orakull sambandsflokksins hevur talað. Tó so at tjóðveldismenn fingi sín vilja í spurninginum um fiskivinnuuppritið. Hvat hetta so er vert er ein annar spurningur. Tað er í hvussu er gott sum grundarlag undir einum orðaskifti.

VIT halda, at tað er uppá tíðina at broyta rúsdrekkaalógina. Tó er ikki nokk við lapparum her og her. Her er veruliga tørvur á eini grundleggjandi endurskoðan av øllum hesum stóra lógarverki.

JÓNGERÐ PURKHÚS hevur skotið upp, at postverkið fær einkarsøluna av rúsdrekka um hendi. Hesum kunnu vit taka undir við, tí hvat er meira enn náttúrligt, enn at ein stovnur, sum frammanundan hevur fólkið og hølini(hetta má so tengjast at eini løysn av hólisspurninginum hjá postverkinum), fær eina tilfika skipan at umsita!

HIN stóra broytingin er tann, at matstovur skulu fáa loyvi at skeinkja

Nú ræður um at vísa seg sum ein mann. Vónandi kemur tað ikki so langt sum til at skula turka tárini, nú sambandið aftur roynir at seta kílur í arbeiði hjá Jóngerð Purkhús at broyta rúsdrekkaalógina. Okkara ráð til landsstýrskvinnuna: -gev teg ikki ein tumba fyrri sambandsstrýsti hesaferð.

vín og öl. Eisini hesum taka vit undir við.

MEN her eru nógvir spurningar, sum fleiri meiningar eru um, eitt nú aldursmark fyrri útskonking, bíðitíð fyrri avheintan av rúsdrekka osfr. Hetta meta vit tó at vera smálutir í tí stóra heila. Sjálvandi skulu teir eisini koma uppá pláss, men lat okkum tó fyrst vera samd um, at tað er sjálvan lógararmin vit skulu seta hol á.

Tað er gott, at hetta málið er komið so mikið langt, at tað nú liggur á borðinum hjá landsstýrskvinnuni. Og nú tað er komið so langt, latið okkum tá fáa eitt breitt og opið tjak um allan rúsdrekkauppritið.

Tað skal ikki dyljast her, at okkara hugsan er hent, at tað besta er, at vit fáa eina heilt nýggja rúsdrekkaalóg. Eina lóg, sum svarar til dagsins viðurskifti. Eina lóg, sum brýtir niður teir duplutmoralsku múrar, sum í dag eru galdandi í øllum rúsdrekka-

málinum. Okkum tørvar eina minni restriktiva lóg, sum miðjar ímóti eini meiri liberalari skipan, og har tað ikki er eitt fátal av fólkinum, sum sleppur at avgera, hvussu tann stóri meirilutin av fólkinum skal handfara rúsdrekka.

TAÐ eru fyrr gjørdar royndir at broyta rúsdrekkaalógina. Ymsar broytingar eru gjørdar hóast øll lógin sum so ikki hevur verið endurskoðað. Og hóast tað so hava hesar broytingar verið neyðugar og rættar. M.a. kann nevast tann broyting, at loyvt varð føroyskum bryggjarium at byggja sterkari öl.

HÓAST vit kunnu vera óamd um, hvørjar broytingar skulu gerast, so skal landsstýrskvinnan fáa okkara fulla stuðul í roynd hennara at seta hol á hetta so stóra málið. Nú vóna vit bara ikki, at hon og flokkur hennara enn einaferð bakka fyrri sambandinum, sum vit vita, bara hevur eittans endamálið, og tað er at varðveita alt sum var og er, og at ganga ímóti øllum broytingum. Vit hava ikki gloymt, at tað var sambandið við Paula Ellefsen á odda, sum feldi lógaruppskotið um at hava rúsdrekkaalógina og -sølu vesturi í Vágum í samband við flogferðsluna. Utan aðra grundgeving enn hana, at vit føroyingar eru ikki búnir ella vaksnir nokk til at kunna umsita eina tilfika sølu sáplaði sambandið hesi innlýsand søk av borðinum.

VÍS teg nú sum eina rétta kvinnu og ein politikara við ábyrgd - vík ikki ein tumba fyrri tí svarta afturhaldinum, sambandinum, sum roynir at leggja sína køvandi hond yvir eitt og alt, sum barca luktar av broytingum. Landsstýrskvinnu tjóðveldisflokksins skal vita, at hon hevur okkara fulla stuðul í roynd hennara at taka rúsdrekkaalógina fram úr myrkrinum. Lat okkum so tosa um, hvussu hetta best kann gerast. Men far í gongd, set hol á og tað nú.

jamú

Hini bløðini meina

YGGJA TÍÐINDI

Blaðið skrivur um nógv umrødda minnilutaupp-

skotið hjá Lassa Klein. Tað heldur ikki eins og samgongumenn, at orðingin í uppskotinum er uttan fyrri alt mark. Tvørturímóti tekur blaðið undir við verjurøðu Lassa Klein í sendingini Litla-tjún herfyri. Oyggjatiðindi seta annars eitt stórt spurnartekin við habilitetin í samgonguni, tá talan er um at samtykkja jättanir. Ikki minni enn 80% av øllum jättanum í figgjarnevndini eru umbiðin og jättað av

fyrirtekum, sum samgongumenn standa og hava staðið serdeilis nær við. Eingin kann hava vírding fyrri hesum fólkaavlaðu, sum royna at hífletta Palleba, vælviðandi at hann sjálvur sleppur undan smartari avskrivning.

Oyggjatiðindi langa síðani út eftir figgjar-málaráðharranum. Hann dregur til sín sjálvs av fyrirminum, fyrri síðani at seta nevan fyrri aðrar, ið skylda landskassanum

pengar. Men hetta eru menn og kvinnur, sum stýra landinum í dag. Og júst hesar umstøður framala ein serdeilis hvassan tóna í tinginum og ikki minst millum manna. Tí var ikki ein einasti føroyingur illa við av orðalagnum í uppskotinum hjá-Lassa Klein, sum herfyri varð til umrøðu á tingi.

Oyggjatiðindi skriva at úbetur hava vit persónar sum við hvørt vøkna og

kunnu gera vart við hesi viðurskifti á røttum stað.

TINGAKROSSUR

Tingakrossur umrøður í oddagrein síni seinasta fríggjadag tær ringu tíðimar og tíðindaflutningin um hesar ringu tíðir. Blaðið heldur tað ringasta við slíkum tíðindum vera, at tær kunnu verða teirra egni-versti figgindi, soleiðis at skilja, at

mótløysi forkemur enn fleiri virkjum, sum annars kundu ant ella yvirleivað. Paníksølur og afturlatingar kunnu gera skaðan enn verri skrivur blaðið.

Tað ræður um at halda høvdið kalt, nú tað stendur á gomlum nøglum. Hastverk er lastverk og heri liggur helst tann størsti vandin skrivur Tingakrossur, og tað er

